

Energie Verslag Nederland 1997

Energiedistributie

<u>Energiebesparingsfonds voor zakelijke klanten</u>	2
<u>EnergieNed zet Groen Labelsysteem voor duurzame energie op</u>	2
<u>Financiële prikkels brengen consument tot energiebesparing</u>	3
<u>Fusies en reorganisaties in de distributiesector</u>	3
<u>Groene stroom in opmars</u>	4
<u>Marktwerking in de distributiesector</u>	5
<u>Milieu Actie Plan 2000 gepubliceerd</u>	5
<u>Milieuplan Industrie van Gasunie</u>	6
<u>Nevenactiviteiten en andere markten</u>	6
<u>Onderzoek naar risico's van nevenactiviteiten</u>	7
<u>Productiviteitsverhoging beïnvloedt werkgelegenheid</u>	7
<u>Resultaten Milieu Actie Plan in 1996</u>	7
<u>Wet Energiedistributie treedt in werking</u>	9

Energiebesparingsfonds voor zakelijke klanten

In 1995 en 1996 zijn door MKB-Nederland en het VNO-NCW afzonderlijk ideeën gelanceerd voor de oprichting van een fonds dat energiebesparing in het midden- en kleinbedrijf moet stimuleren. Het MKB stelde namelijk dat het te weinig profiteerde van de activiteiten die de distributiesector in het kader van het MAP organiseert. Ook tijdens de behandeling van de Wet Energiedistributie in de Tweede Kamer in februari 1996 werd de Minister aangespoord om een fonds voor energiebesparing in te stellen. Uiteindelijk besluit EnergieNed tot oprichting van een MKB-fonds, dat wordt gefinancierd uit de opbrengst van de MAP heffing. Vanaf mei starten de energiebedrijven met kredietverstrekking voor energiebesparing aan het midden en kleinbedrijf. Het fonds geeft zakelijke klanten van het energiebedrijf de mogelijkheid om voor investeringen in energiebesparing een lening af te sluiten tegen een rente die 3% lager ligt dan de marktrente. De terugbetaling wordt verrekend met het bespaarde geld op de energienota, zodat de klant in feite ongemerkt investeert. Bovendien kan uit het fonds een premie worden verstrekt die 20% bedraagt van de extra investeringskosten die de energiebesparende maatregelen vergen in vergelijking met een standaard oplossing. Aan de lening zijn een aantal voorwaarden verbonden, zoals een maximum van f. 300.000, een minimale investering van f. 20.000 en een energiebesparing waarmee de investering binnen één en zeven jaar is terugverdiend.

In augustus wordt bekend dat de eerste lening uit het fonds is toegekend aan een drukkerij. Het betreft de aanschaf van een energiezuinig systeem voor de luchtbevochtiging van een gebouw.

EnergieNed zet Groen Labelsysteem voor duurzame energie op

In het kader van het MAP 2000 gaan de energiebedrijven met de Minister van EZ een resultaatsverplichting voor duurzame energie aangaan. Voorwaarde is wel dat er een systeem wordt ontwikkeld waarmee duurzame energie eenvoudig kan worden verhandeld. In oktober keuren de leden van EnergieNed het Groen Labelsysteem goed. Het systeem zal begin 1998 in werking treden.

Het systeem biedt aan alle energiebedrijven de mogelijkheid overal in Nederland duurzame energie te betrekken, zodat de energiebedrijven niet langer afhankelijk zijn van de mogelijkheden in de eigen regio. Het labelsysteem maakt onderscheid tussen de feitelijk geleverde stroom en het duurzame karakter. Duurzaam opgewekte stroom wordt afgenomen door het plaatselijke energiebedrijf tegen de terugleververgoeding plus de niet afgedragen REB. De terugleververgoeding wordt jaarlijks door EnergieNed vastgesteld met inachtneming van de Elektriciteitswet en is alleen afhankelijk van de aard van de installatie (zonne-energie, windenergie, biomassa). De Belastingdienst ziet erop toe dat het werkelijk duurzaam opgewekte stroom betreft. Daarnaast krijgt de producent Groene Labels, die aan elk energiebedrijf verkocht kunnen worden. De prijs van het label komt tot stand op basis van vraag en aanbod. De verwachting is dat door concurrentie tussen de producenten en door een toename van het aanbod de prijs van duurzame energie omlaag gaat. EnergieNed beheert een centraal registratiepunt voor Groene Labels en controleert of energiebedrijven aan hun jaarlijkse verplichting hebben voldaan. In het jaar 2000 moeten de energiebedrijven voor het eerst kunnen aantonen dat zij hun verplichte quotum duurzame energie gehaald hebben.

Het systeem gaat gelden voor zowel de energiebedrijven als particuliere aanbieders van duurzame energie. Ook de particuliere producenten van windenergie, verenigd in Pawex, accepteren het systeem, dat in plaats komt van een subsidie op de terugleververgoeding voor duurzame energie.

Financiële prikkels brengen consument tot energiebesparing

Verschiedende energiedistributiebedrijven hebben de afgelopen jaren experimenten uitgevoerd met financiële prikkels voor energiebesparing in huishoudens. In opdracht van het Ministerie van EZ heeft het bureau B&A Groep de resultaten hiervan in kaart gebracht en vergeleken. De experimenten tonen aan dat een besparing tot 10% bereikt kan worden.

Een grote groep huishoudens blijkt gevoelig voor een bonus-regeling, waarbij de bonus hoger uitvalt naarmate meer energie wordt bespaard. Hierbij wordt wel opgemerkt dat de hoogte van de bonus niet doorslaggevend is, omdat het milieubelang, het spelelement, de besparing op de energiekosten en de ontstane betrokkenheid bij het energiebedrijf ook een belangrijke rol spelen. Deze betrokkenheid verhoogt ook de effectiviteit van voorlichting. Bonus/malus-maatregelen spreken een wat kleinere groep huishoudens aan. Hierbij wordt niet alleen een daling van het energiegebruik beloofd, maar wordt ook een stijging in het verbruik afgestraft. Met dit systeem zijn wel verdergaande besparingen te realiseren. De onderzoekers raden aan met bescheiden bonus- en malusbedragen te werken, in de orde van grootte van 75 gulden. Dit uit oogpunt van kosteneffectiviteit voor de energiebedrijven.

Fusies en reorganisaties in de distributiesector

Begin 1997 telt Nederland 35 energiedistributiebedrijven, die gezamenlijk bijna 25.000 werknemers hebben. Ter vergelijking: in 1987 waren er nog 134 distributiebedrijven die ruim 30.000 mensen in dienst hadden. In de tussenliggende jaren heeft het proces op weg naar een vrije energiemarkt en de wens tot horizontale integratie geleid tot een golf van fusies en reorganisaties. De horizontale integratie is de laatste jaren ver gevorderd. Twaalf energiedistributiebedrijven leveren zowel aardgas als elektriciteit en warmte, elf bedrijven leveren gas en elektriciteit. De overige elf bedrijven leveren gas en één bedrijf levert alleen warmte. In 1997 is er minder fusie-activiteit dan in de jaren ervoor. Er worden drie (voorgenomen) fusies of overnames bekend.

In maart besluiten twaalf Gooise gemeenten hun aandelen van het energiebedrijf Regev van de hand te doen. Er is zeer veel belangstelling voor de Regev-aandelen, ook uit het buitenland. De Minister van Economische Zaken laat echter weten dat hij niet zal toestaan dat de aandelen worden verkocht aan een buitenlands bedrijf of aan een onderneming die niet in de branche actief is. In het najaar wordt bekend dat Regev per 1 januari 1998 zal opgaan in ENW. Beide bedrijven werken al geruime tijd samen, omdat de leveringsgebieden voor gas en elektriciteit met elkaar verweven zijn.

Ook de gemeente Haarlem neemt het principebesluit om Nutsbedrijf Haarlemmermeer van de hand te doen, hoewel het gas- en kabelbedrijf zelf het niet eens is met de verkoop. Naar aanleiding van deze gebeurtenissen besluit het kabinet tot het jaar 2002 gemeenten en provincies geen toestemming te geven om hun aandelen in energiebedrijven te verkopen aan private marktpartijen, omdat het private monopolies op de energiemarkt wil voorkomen.

De energiebedrijven PNEM en MEGA Limburg kondigen aan per 1 januari 1998 te zullen samengaan tot de PNEM/MEGA Groep. Hierdoor ontstaat het grootste energiedistributiebedrijf van Nederland, dat 1,28 miljoen afnemers in Limburg en Noord-Brabant van elektriciteit en 759.000 afnemers van gas voorziet. Het nieuwe concern is actief op de terreinen energie, telecommunicatie en afvalverwerking. Over twee jaar zullen de energiebedrijven van PNEM en MEGA Limburg geïntegreerd worden en onder één naam gaan werken. In 1998 worden de afvalactiviteiten geïntegreerd. Daarbij zijn ook de werkzaamheden van afvalverwerker AVL betrokken, dat eind 1997 met MEGA fuseert.

Groene stroom in opmars

Groene stroom, ook wel EcoStroom, Natuurstroom of Groene Energie genoemd, wordt medio 1997 door zo'n 25.000 huishoudens in Nederland gekocht. Op een totaal van 6,5 miljoen aansluitingen is dat minder dan verwacht. De energiebedrijven mikken op een kwart miljoen afnemers voor groene stroom in het jaar 2000. Afnemers van groene stroom betalen vrijwillig ongeveer 8 cent per kWh méér voor elektriciteit. De energiebedrijven gebruiken de opbrengst om in duurzame energieprojecten te investeren. Het Wereld Natuur Fonds ziet toe op de productie en verkoop van groene stroom, zodat de afnemer er zeker van is dat de gevraagde energie ook duurzaam wordt opgewekt.

Steeds meer zakelijke gebruikers en overheden gaan over tot de aankoop van groene stroom. De Ministeries van VROM en EZ gaan beide 20% van hun elektriciteitsverbruik als groene stroom afnemen. De betrokken Ministers van VROM en van EZ, tekenen in augustus een contract met energiebedrijf ENECO tijdens een boottochtje op de hofvijver in een boot die op zonne-energie vaart.

Minister Wijers van EZ maakt van de gelegenheid gebruik om bekend te maken dat het kabinet besloten heeft afnemers van groene stroom vanaf 1998 geen Regulerende Energiebelasting (REB) in rekening te brengen over deze stroom. Dat scheelt zo'n 3 cent per kWh. De REB op brandstof en elektriciteit heeft als doel het terugdringen van het energiegebruik bij huishoudens en bedrijven. Producenten van duurzame elektriciteit krijgen de belastingopbrengst over de geproduceerde kWh's teruggesluisd. Nu ook de consumenten van duurzaam geproduceerde elektriciteit vrijgesteld zijn van belasting over de groene stroom, wordt het prijsverschil met gewone stroom kleiner. Oorspronkelijk wilde het kabinet groene stroom aantrekkelijker maken door het BTW-tarief te verlagen, maar het kreeg hiervoor geen toestemming van de Europese Commissie. Vanwege de tegenvallende belangstelling starten de energiebedrijven eind 1997 met financiële steun van het Ministerie van EZ een campagne om groene stroom onder de aandacht te brengen bij consumenten en bedrijven.

In oktober sluit het Brabantse energiedistributiebedrijf PNEM een overeenkomst met een particulier windpark in het Noord-Hollandse Anna Paulowna over het leveren van groene stroom vanaf begin 1998. De overeenkomst is een voorproefje op de vrije verhandelbaarheid van duurzame energie. PNEM is bereid een hogere prijs te betalen dan ENW, in wiens verzorgingsgebied het windpark valt. Onder agrariërs in Noord-Holland heerst ongenoegen over het optreden van distributiebedrijf ENW, dat in principe alleen het bedrag van vermeden kosten als terugleververgoeding voor windenergie wil uitbetalen.

Marktwerking in de distributiesector

Per 1 mei leveren PNEM en MEGA Limburg als eersten elektriciteit buiten het eigen verzorgingsgebied. Er is een contract gesloten met Unilever Research Laboratorium in Vlaardingen, vallend in het traditionele verzorgingsgebied van ENECO. Hoewel bijzondere grootverbruikers zoals Unilever al sinds 1989 hun eigen energieleverancier kunnen kiezen, is dit de eerste keer dat het werkelijk gebeurt. PNEM en MEGA Limburg zijn met meer klanten buiten hun verzorgingsgebied in gesprek.

Kleinere verbruikers mogen weliswaar niet hun eigen energieleverancier kiezen, sinds de Derde Energienota kunnen ze wel ter plekke elektriciteit laten opwekken door derden. Zo is er een leverancier van warmtekrachtinstallaties die de installatie plaatst bij de afnemer en de opgewekte elektriciteit verkoopt voor een tarief wat aanzienlijk lager ligt dan het tarief dat het energiebedrijf hanteert. De afnemer koopt zelf het gas voor de warmte/kracht-installatie en krijgt de geproduceerde warmte gratis. Eventuele overtollige elektriciteit wordt teruggeleverd aan het net. Deze constructie is tot nu toe gehanteerd door een aantal hotels en in de zorgsector.

Milieu Actie Plan 2000 gepubliceerd

Op 1 mei 1997 wordt het Milieu Actie Plan 2000 gepubliceerd, waarin het MAP opnieuw geactualiseerd is en de plannen voor de jaren 1997 tot en met 2000 vastgelegd zijn. In de derde fase van het MAP worden nieuwe instrumenten ingezet voor doelgebieden waar nog een achterstand is. De plannen zijn vastgelegd in een Set van Afspraken die op 19 maart door de Minister van EZ en de directeur van EnergieNed ondertekend is.

Eén van de speerpunten in MAP 2000 is het bevorderen van duurzame energie. De energiebedrijven gaan vrijwillig een resultaatsverplichting aan waardoor zij in het jaar 2000 3,2% van hun elektriciteitsafzet en 0,1% van hun gasafzet uit duurzame bronnen zullen leveren. Dit komt neer op een reductie van 2,7 miljoen ton CO₂-uitstoot, aanzienlijk meer dan de doelstelling van 1,1 miljoen ton uit het tweede MAP. Voorwaarde is dat een systeem zal worden ontwikkeld waarmee duurzame energie kan worden verhandeld. De extra kosten voor het realiseren van de doelstelling, jaarlijks ruim 250 miljoen gulden, worden door deze verhandelbaarheid evenwichtig over de energiebedrijven verdeeld. De overheid draagt ongeveer de helft in de kosten bij in de vorm van fiscale voordelen en ontheffing van de Regulerende Energiebelasting. De doelstelling voor duurzame energie zal voor 60% worden gerealiseerd met behulp van windenergie, voor 30% met biomassa, 8% met stortgas en de resterende 2% met zonne-energie, waterkracht, koude-opslag en warmtepompen.

Aan de productiezijde zijn de meeste in 1994 geïntroduceerde maatregelen nog steeds actueel. Onzeker is, als gevolg van de inpassingsproblemen voor warmte/krachteenheden, of de doelstelling voor de warmtemarkt al in het jaar 2000 haalbaar is.

Voor huishoudens stelt MAP 2000 vooral activiteiten voor die de consumenten stimuleren te kiezen voor energiezuinige apparatuur. Daarnaast is voor woningbouwcorporaties het project Energie Prestatie Bestaande bouw (EPB) opgezet. Hierin wordt het verlenen van subsidies voor renovatie gekoppeld aan het bereiken van een bepaald niveau van energie prestatie. Een belangrijk instrument in de zakelijke markt is het energiebesparingsfonds, verderop in dit hoofdstuk beschreven. In de industrie ligt het

accent bij maatwerk, adviezen met betrekking tot besparingsmaatregelen voor specifieke processen en 'beter huishouden'.

Milieuplan Industrie van Gasunie

Op 17 april presenteert Gasunie de resultaten van haar Milieuplan Industrie (MPI). Gasunie richt zich met het MPI al sinds 1991 op het adviseren van de industrie betreffende energiebesparing. Oorspronkelijk is het MPI opgezet als service aan de grote industriële afnemers, die steeds vaker via hun branche-organisaties te maken kregen met Meerjarenaafspraken (MJA's) energiebesparing. Via de MJA's leggen sectoren zich vast op een vrijwillige energiebesparing van 20% in het jaar 2000 ten opzichte van een referentiejaar, meestal 1989. Het MPI biedt bedrijven vervolgens ondersteuning bij het inventariseren, analyseren en uitvoeren van mogelijke energiebesparende maatregelen.

Bij de start in 1991 waren zo'n 80 projecten betrokken, vooral in de grotere chemiebedrijven en de papier- en zuivelbranche. Begin 1997 is dat aantal uitgegroeid tot ruim 300 in alle bedrijfstakken, waarvan er 230 afgerond zijn. Het MPI dekt ongeveer de helft van het energiegebruik in de industrie. In een groot aantal bedrijven in de papier- en zuivelindustrie zijn al vervolgstudies voltooid. Vervolgstudies concentreren zich vaak op onderdelen die uit een eerdere, globale inventarisatie zijn voortgekomen. Ook wordt steeds vaker gebruik gemaakt van de 'pinch technologie', een methode voor procesoptimalisatie, niet alleen van energiestromen, maar tegenwoordig ook van waterstromen.

Nevenactiviteiten en andere markten

Energiebedrijven betreden de laatste jaren nieuwe markten. Naast telecommunicatie en kabeltelevisie is ook afval economisch belangrijk geworden. Energiebedrijven participeren al jaren in regionale afvalverbrandingsinstallaties, maar breiden hun activiteiten nu uit tot alle onderdelen van de afvalketen: inzameling, recycling en eindverwerking. Zo neemt het energiebedrijf EDON een belang van 49% in een afvalbedrijf van de overheid, VAM. De afval-dochter van EDON, Hanze Milieu, gaat daarbij grotendeels in VAM op. Door de fusie versterkt de VAM haar inzamelingspoot.

De branchevereniging Afvalbeheer vindt dat de energiebedrijven aan concurrentievervalsing doen, door hun met gemeenschapsgeld opgebouwde vermogens te gebruiken om andere activiteiten te ontwikkelen. Ook in de markt voor afval is sprake van (Europese) liberalisering, hoewel de overheid hier een terughoudender beleid voert. Zo besluit de Minister van VROM dat pas in 2000 de provinciegrenzen voor inzameling en verwerking zullen worden opgeheven.

Steeds meer energiebedrijven betreden ook buitenlandse markten, deels met commerciële motieven, deels om een bijdrage aan energie-efficiëntie te leveren. Zo doet NUON mee in een Chinees windpark en onderzoekt EDON de haalbaarheid van windenergie op Bonaire. ENECO wil kleinschalige warmte/kracht-entrales bouwen in Tsjechië en binnen 5 jaar ook actief worden in andere Midden- en Oost-Europese landen. Verder leent ENW 5 miljoen gulden aan het bedrijf Solar Investment Fund voor de financiering van zonne-energiesystemen in ontwikkelingslanden en ondertekent samen met andere (internationale) partijen een convenant voor de implementatie van zonnecelsystemen in Indonesië.

Onderzoek naar risico's van nevenactiviteiten

Eind juni worden de resultaten bekend van een onderzoek door Andersen Consulting naar de kans dat risico's van nevenactiviteiten van energiebedrijven worden afgewenteld op gebonden klanten. Het onderzoek is ingesteld door de Minister van EZ, mede naar aanleiding van de ondergang van de commerciële televisiezender Sport 7, waarin NUON een aanzienlijk belang had. Bovendien heeft de Minister bij de behandeling van de Wet Energiedistributie in 1996 zowel de Eerste als de Tweede Kamer toegezegd dat hij zou nagaan wat de omvang en aard van de nevenactiviteiten zijn en de risicoprofielen van de niet-energie-activiteiten van de energiebedrijven zou laten onderzoeken.

Andersen Consulting concludeert dat het risico van afwenteling gering is aangezien de omvang van de niet-energie-activiteiten nog relatief beperkt is, namelijk 5% van de omzet in 1996. De levering aan gebonden afnemers en infrastructuurdiensten vormde 85% van de omzet; de levering aan vrije klanten was 10% van de omzet. Bovendien nemen de energiedistributiebedrijven verschillende maatregelen om ongewenste situaties te voorkomen, zoals scheiding van activiteiten en instelling van toezichthoudende organen. De energiebedrijven zijn ook bezig met het onderbrengen van hun nevenactiviteiten in aparte rechtspersonen. In totaal gaat het om zo'n 140 aparte bedrijven.

Productiviteitsverhoging beïnvloedt werkgelegenheid

Op weg naar de vrije energiemarkt dwingen energiedistributiebedrijven zichzelf om kosteneffectiever te werken. Uit een benchmarkingstudie die gehouden werd door EnergieNed en Andersen Consulting blijkt dat de productiviteit in twee jaar met 20% is toegenomen. De verbetering is grotendeels veroorzaakt door uitstroom en interne mobiliteit. Een internationale vergelijking toont aan dat de productiviteit in Nederland hoger ligt dan in de omringende landen. Ruim 90% van de huishoudens is tevreden over het contact met de energiebedrijven. Het innovatief vermogen is nog voor verbetering vatbaar.

De komende jaren verwacht men opnieuw 20% kosteneffectiever te kunnen opereren, wat verdere nadelige gevolgen heeft voor de werkgelegenheid. Na de efficiency-operaties van de afgelopen jaren wordt nu een breder instrumentarium aan outplacement maatregelen ingezet. Van gedwongen ontslagen is voorlopig geen sprake. In de CAO voor de branche is een werkgelegenheidsgarantie tot het jaar 2000 afgesproken en zijn de bedrijven verplicht om boventaligheid op te lossen door invoering van een 36-urige werkweek. ENW en MEGA Limburg hebben dit inmiddels gedaan.

Resultaten Milieu Actie Plan in 1996

Sinds 1991 levert de energiedistributiesector een bijdrage aan het tegengaan van het broeikaseffect en verzuring, door het uitvoeren van het Milieu Actie Plan (MAP). In 1994 zijn de doelen aangescherpt in het tweede Milieu Actie Plan. Het tweede MAP beoogt in het jaar 2000 een reductie in CO₂-uitstoot te bereiken van 17 miljoen ton ten opzichte van 1990. Dit betekent in termen van verzuring een reductie van 270 miljoen zuur-equivalenten en in termen van bespaarde primaire energie een reductie van 212 PJ. Voor het bereiken van deze doelstellingen wordt per doelgroep een maatregelenpakket en een besparingsdoelstelling vastgesteld. Doelgroepen aan de verbruikskant zijn de huishoudens, de utiliteitsbouw en de industrie en aan de productiekant de warmtemarkt, nieuwe technologieën (waaronder duurzame energie) en stortgas.

In mei 1997 publiceert EnergieNed de resultaten van het MAP over 1996. De resultaten liggen hoger dan in 1995. In 1996 is bijna 15% van de MAP doelstelling voor het jaar 2000 gerealiseerd. De in 1996 gestimuleerde maatregelen zullen in het jaar 2000 resulteren in een uitstootreductie van 2,5 miljoen ton CO₂ en 40 miljoen zuur-equivalenten. Hiermee hebben de energiedistributiebedrijven een besparing van 32,6 PJ gerealiseerd, wat overeenkomt met 1,8% van het energiegebruik dat de energiedistributiebedrijven kunnen beïnvloeden. In onderstaande tabel is per doelgroep de beoogde en gerealiseerde CO₂-reductie weergegeven.

Beoogde en gerealiseerde CO₂-reductie in duizend ton

	Doelstelling 2000	Realisatie 1996	Realisatie 1991-1996	
Huishoudens	3.200	446	2.306	72%
Utiliteitsgebouwen	1.800	290	902	50%
Industrie	1.300	61	165	13%
Warmtemarkt	7.600	1.348	5.697	75%
Duurzame energie	1.100	178	414	38%
Overige nieuwe technologieën	500	3	363	73%
Stortgas	1.700	173	1.123	66%
Totaal	17.000	2.498	10.970	65%

Bron: Resultaten MAP Energiedistributiesector 1996, EnergieNed, Arnhem, 1997.

Voor de doelgroep huishoudens blijft de besparing op koers. De resultaten zijn bereikt met maatregelen op diverse gebieden. Voor verwarming betreft het subsidies voor isolatiemaatregelen en, tot 1 juli 1996, HR-ketels. Verder stimuleren de energiebedrijven de aankoop van energiezuinige producten zoals spaarlampen, spaardouches, zuinige koel- en vrieskasten en de vervanging van elektrische boilers door aardgasgestookte warmwater apparatuur. Tenslotte wordt energiezuinig gedrag gestimuleerd, bijvoorbeeld door de actie 'Zuinig Stoken Zuinig Aan'. Ook in de utiliteitsbouw is een verbetering te constateren en komen investeringen in energiebesparing langzaam van de grond. Maatregelen richten zich ook hier op verwarming, verlichting en gedragsmatige besparing ofwel 'beter huishouden'. In de industrie, toegevoegd als doelgroep in 1994, blijven de inspanningen nog altijd beperkt. Bij de glastuinbouw en de overige industrie zijn de beste resultaten geboekt.

De grootste bijdrage aan het resultaat van 1996 komt, net als in 1995, uit de warmtemarkt. De maatregelen liggen op het gebied van de warmte/kracht-koppeling en warmtedistributie. De doelstelling voor duurzame energie staat gelijk aan het opwekken van 2,8% van de vraag naar elektriciteit op een duurzame manier. Met het totaal aan duurzaam vermogen dat tot en met 1996 is geplaatst, kan 1,1% van de vraag naar

elektriciteit in het jaar 2000 worden opgewekt. Tenslotte is er een groei te zien in de bijdrage van stortgas aan de MAP-doelstelling. Bij stortgas wordt methaan bruikbaar gemaakt voor de energievoorziening. Aangezien de uitstoot van een ton methaan even belastend voor het milieu is als de uitstoot van 21 ton CO₂ en er bovendien bespaard wordt op een andere energievorm, is het stimuleren van stortgas de moeite waard.

De stimuleringsmaatregelen voor de verschillende doelgroepen worden gefinancierd uit de speciale MAP-toeslag op de tarieven. In 1996 hebben de energiedistributiebedrijven uit deze toeslag ruim 268 miljoen gulden ontvangen. Hiervan is 207 miljoen gulden besteed aan de stimulering van energiebesparende maatregelen en aan de kosten voor de uitvoering. Een aantal bedrijven heeft ook eigen middelen ingezet, andere bedrijven hebben niet alle middelen kunnen besteden en bewaren deze als reservering voor toekomstige activiteiten

Wet Energiedistributie treedt in werking

Op 1 februari 1997 treedt de Wet Energiedistributie in werking. In deze wet worden de taken van een distributiebedrijf omschreven, worden verschillende distributiebedrijven voor gas, elektriciteit, water en warmte in een regio tot samenwerking verplicht en worden verbruikersraden ingesteld.

Hoofdstuk 5 van de Wet treedt pas op 1 mei in werking. In dit hoofdstuk wordt vastgelegd dat distributiebedrijven een toeslag mogen heffen op hun tarief, om te besteden aan het bevorderen van doelmatig en milieuhygiënisch verantwoord energiegebruik. Dit vormt de wettelijke basis voor de MAP-heffing, die de energiedistributiebedrijven innen in het kader van het Milieu Actie Plan. De Minister van EZ bepaalt dat de toeslag maximaal 2% van het eindverbruikerstarief mag bedragen, nadat EnergieNed hiertoe een voorstel heeft gedaan.

Op 1 juni tenslotte, treedt Hoofdstuk 6 van de Wet Energiedistributie in werking. In dit hoofdstuk worden regels gesteld om oneerlijke concurrentie te voorkomen op het gebied van de commerciële nevenactiviteiten die steeds meer distributiebedrijven de laatste jaren zijn gaan verrichten. Er wordt bepaald dat een distributiebedrijf geen goederen en diensten mag leveren waardoor het in concurrentie treedt met anderen, tenzij het de levering van elektriciteit, gas, warmte of water betreft en alles wat daarmee rechtstreeks verband houdt. Alle andere activiteiten moeten worden ondergebracht in afzonderlijke ondernemingen die op geen enkele manier mogen worden bevoordeeld.